

ske om en normativudvidelse af personalet ved arresten i Hobro.«

Spm. nr. S 3735

Til økonomiministeren (5/9 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvad kan ministeren oplyse om de hollandske erfaringer med at gå over til euroen, herunder om ministeren kan bekræfte, at overgangen til euroen var en bekostelig affære i Holland, svarende til cirka 1 pct. af deres bruttonationalprodukt, og hvor meget mener ministeren, at en eventuel dansk overgang til euroen vil koste i de kommende år, og hvordan vil disse udgifter fordele sig?«

Svar (19/9 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der henvises til vedlagte notat af 15. september 2000, som er fremsendt til Folketingets Europaudvalg.

Notat

til Folketingets Europaudvalg om omstillingsomkostningerne ved overgang til euro i Danmark

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget L 288 om indførelsen af den fælles valuta i Danmark har økonomiministeren på udenrigsministerens vegne besvaret en række spørgsmål vedrørende omstillingsomkostninger for overgang til euroen. Det drejer sig blandt andet om spørgsmål 124 og 202 til lovforslag L288.

Tabel 1. Engangsomstillingsomkostninger og reduktion af vekselomkostninger for Danmark ved deltagelse i euroen.

	Nutidsværdi ¹⁾	Årligt tilbagevendende beløb ¹⁾
Engangsomstillingsomkostninger	ca. 6-7 mia. kr.	ca. 0,3 mia. kr. ²⁾
Årligt sparede vekselomkostninger	ca. 75-80 mia. kr. ²⁾	ca. 3,5 mia. kr.

¹⁾ Nutidsværdi er et udtryk for ét beløb her og nu, der svarer til en række tidsforskudte betalinger. Engangsomkostninger er et beløb, der skal afholdes én gang, mens reduktionen af vekselomkostninger finder sted løbende, så længe Danmark er i euroen. Omregningen mellem nutidsværdi til årlige beløb finder sted ved at bruge renten som en omregningsfaktor. Her er benyttet Tysklands gennemsnitlige realrente på den 10-årige statsobligation de seneste 20 år tillagt 0,15 pct.point, som vurderes at være det danske rentespænd over for Tyskland, såfremt Danmark deltager i euroen.

²⁾ Disse beløb er omregnet til hhv. et årligt tilbagevendende beløb og ét samlet beløb.

Der har i opfølgning heraf været rejst spørgsmål om, hvorvidt man kunne oplyse hvad omstillingsomkostningerne ville være for Danmark.

Beregningerne af omstillingsomkostninger er ikke en økonomisk standardberegning, der kan foretages uden omfattende kendskab til selve omstillingsproceduren i hvert enkelt detailed. De eneste erfaringer med omstilling til euro er de, som de nuværende eurolande har.

Vurderingen af omstillingsomkostningerne i Danmark må i sagens natur være et skøn, da der ikke foreligger konkrete planer for omstillingen til euro i Danmark. Først når de foreligger, vil det være muligt at give et mere præcist bud på omkostningerne ved en omstilling til euro. Sådanne konkrete planer vil først blive udarbejdet, hvis folkeafstemningen resulterer i et »ja« til euroen.

Omstillingsomkostningerne i Danmark må vurderes at være på linie med éngangsomkostningerne til omstillingen i de øvrige små eurolande. Baseret på de oplysninger fra eurolandene Holland, Finland og Østrig, hvor der foreligger skøn for omkostningerne ved omstillingen til euro, skønnes det, at for Danmarks vedkommende vil de samlede éngangsomstillingsomkostninger beløbe sig til ca. 6-7 mia. kr., hvilket svarer til et årligt tilbagevendende beløb på 0,3 mia. kr., jf. tabel 1. Til gengæld vil der ved eurodeltagelse være en række økonomiske effektivitetsgevinster, som er permante og som vil mere end opveje omstillingsomkostningerne, der er af éngangsnatur. Alene den årlige besparelse i form af lavere vekselomkostninger vil i sig selv overstige éngangsomkostningerne til omstilling, jf. tabel 1. Jf. »Danmark og euroen« vurderes det årlige beløb til veksling af valuta at være 3½ mia. kr., hvilket i nutidsværdi svarer til 75-80 mia. kr.